

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010027
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417010027.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkyň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci proti obvinenému Z. Y., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/8/2017 z 18.04.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť Okresnej prokuratúry Bratislava IV z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/8/2017 z 18.04.2017 bolo rozhodnuté, že podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na § 214 ods. 1 Tr. por. súd postupuje trestnú vec sp. zn. 2T/8/2017 vedenú proti obvinenému Z. Y., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, K. W. XXXX/X pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 20.08.2016 v čase okolo 18:00 hod. v Bratislave - mestskej časti Lamač na autobusovej zastávke pred obchodným centrom Bory Mall verbálne napadol poškodenú D. W., ktorá je somálskej národnosti, čiernej farby pleti a ktorá mala v tom čase na hlave šatku „hijab“, ktorú nosia ženy vyznávajúce náboženstvo Islam, a to tak, že k nej pristúpil, snažil sa jej stiahnuť z hlavy šatku „hijab“ a pritom na ňu kričal slovami v slovenskom jazyku v tom zmysle, že „šatka na Slovensku neexistuje a nemá ju nosiť“ a „čierna“, na čo poškodená pre ním ustúpila a skryla sa za svoju kamarátku Al S. W., pričom obvinený naďalej na poškodenú slovne útočil a od svojho konania ustúpil až v okamihu ako poškodená požiadala o pomoc v blízkosti stojaceho muža, ktorý obvinenému dohovoral, Okresnému úradu Bratislava, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV, a to dňa 26.04.2017 (č.l. 118), ktorú dodatočne odôvodnila písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.05.2017. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, pretože má za preukázané, že obvinený sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti najmä tým, že napadol iného a tento čin spáchal z dôvodu etnickej alebo rasovej nenávisťi. Z výpovede poškodenej vyplýva, že obvinený zdvihol ruku nad hlavu poškodenej, z jeho prejavu poškodená usúdila, že jej chcel strhnúť šatku, ktorú mala na hlave, počas toho jej hovoril, že „šatka na Slovensku neexistuje“ a ďalej hovoril o čiernej. Poškodená uviedla, že ak by pred obvineným neuskočila a neschovala sa za svedkyňu Al S. W., že jej šatku strhne. Uvedené vyplýva i z výpovede svedkyne Al S. W., ktorá uviedla, že obvinený veľa rozprával, škaredo na nich pozeral, zaútočil na poškodenú, ukázal na šatku poškodenej a následne sa snažil šatku z hlavy strhnúť, pričom ona inštinktívne poškodenú strhla za seba, aby ju ochránila. Z výsluchov ďalej vyplýva, že deti, ktoré boli s nimi začali plakať a syn poškodenej sa od strachu pocikal. Žiadala o pomoc ďalších ľudí na zastávke, nakoľko sa bála ona aj deti. I z uvedených skutočností vyplýva, že obvinený poškodenú slovne napadol, pričom vo fyzickom útoku mu zabránila poškodená iba tým, že uskočila za svedkyňu Al S. W.. Nemožno súhlasiť s konštatovaním súdu, že strach poškodenej vyplýva z nedostatočnej

znalosti slovenského jazyka, nakoľko sama poškodená uviedla, že obvinenému sčasti rozumela, pričom strach mala nielen zo spôsobu a obsahu prejavu, ale i v dôsledku neverbálnych prejavov obvineného. Z uvedeného jednoznačne vyplýva i motív konania obvineného, ktorý napadol poškodenú, ktorá je čiernej farby pleti, a ktorá mala na hlave šatku, práve pre jej odlišnosť, pričom z jeho verbálneho i neverbálneho prejavu vyplynulo, že s nosením šatky na Slovensku nesúhlasí a tento nesúhlas dal najavo. Na záver okresná prokurátorka uviedla, že i s poukazom na celospoločenskú situáciu na území Slovenskej republiky, ale i celej Európskej únie súvisiacu s migračnou krízou a následnou integráciou príslušníkov iných štátov najmä z afrických krajín je potrebné akokoľvek prejavy nenávisťi voči príslušníkom týchto menšín dôsledne vyhodnocovať a eliminovať. Na základe uvedeného zastáva názor, že závažnosť konania obvineného Y. naplnilo zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a preto navrhla krajskému súdu sťažnosťou napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade sťažnosti podanej okresnou prokurátorkou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť okresnej prokurátorky nie je dôvodná.

Podľa § 185 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

Podľa § 185 ods. 2 Tr. por. sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 214 ods. 1 prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným disciplinárnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1.

Podľa § 241 ods. 4 Tr. por. proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 1 písm. a/ až h/ môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

Krajský súd po preskúmaní trestného spisu sp. zn. 2T/8/2017 zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV podala dňa 07.02.2017 na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 1Pv 505/16/1104 obžalobu na obvineného Z. Y. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Predmetná vec bola na tomto súde zaevidovaná pod sp. zn. 2T/8/2017.

Krajský súd konštatuje, že keďže sa v danom prípade jedná o prečin, je potrebné sa vždy dôsledne zaoberať tým, či posudzované konanie je s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. trestným činom alebo so zreteľom na jeho intenzitu a ďalšie okolnosti by skutok mohol byť len priestupkom, prípadne disciplinárnym deliktom. Napadnuté uznesenie okresného súdu zákonne udržateľným spôsobom objasňuje, prečo samosudkyňa uvedenú vec postúpila podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na § 214 ods. 1 Tr. por. na prejednanie ako priestupok, pretože nejde o trestný čin, pričom rozhodujúcou skutočnosťou pre záver, že v danom prípade nejde o trestný čin, ale môže ísť o priestupok, bolo zákonné uplatnenie tzv. materiálneho korektívu prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vychádzalo zo skutkového stavu objasneného v miere dostatočnej na posúdenie závažnosti konania obvineného. Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi prvostupňového uznesenia a v nadväznosti na už uvedené rovnako ako okresný súd taktiež zdôrazňuje, že trestné právo je v rámci právneho poriadku prostriedkom ultima

ratio, t. j. posledným najkrajnejším prostriedkom, ktorý možno použiť. Aj podľa právnej teórie, ako aj ustálenej súdnej praxe sa má totiž trestná represia použiť len ako najkrajnejší právny prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti (prostriedky ostatných právnych odvetví) nie sú dostatočné. Princíp ultima ratio sa potom prejavuje aj v obligatórnom posudzovaní kritérií závažnosti činu ustanovených v § 10 ods. 2 Trestného zákona, a to pri všetkých konaniach, ktoré naplňajú formálne znaky niektorej zo skutkových podstát prečinu.

Trestného činu výtržníctva v zmysle ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa páchatel' dopustí tým, že sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Spravidla ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných (R 44/1990). Aj podľa názoru krajského súdu je potrebné vychádzať práve z výpovedí poškodenej a svedkyne Al S. W., že obava poškodenej mala vyplývať zo správania obvineného, a to z tej skutočnosti, že obvinený sa náhle pri nej zastavil a zdvihol ruku ukazujúc na šatku na jej hlave, pričom však vôbec nedošlo k fyzickému kontaktu medzi obvineným a poškodenou. Samotné zdvihnutie ruky smerom k hlave poškodenej, resp. k jej šatke, nie je možné posúdiť ako fyzické napadnutie iného v zmysle vyššie uvedeného trestného činu. Aj hrozba fyzického napadnutia musí vyplývať z konkrétnych skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Nepostačuje domnienka poškodenej alebo svedkyne, že obvinený chcel poškodenú nejakým spôsobom fyzicky napadnúť, pričom súd dodáva, že táto domnienka mohla prameniť aj z predchádzajúcich útokov neznámymi osobami voči poškodenej. V tomto konaní tak vôbec nebolo preukázané, či skutočne obvinený poškodenej chcel strhnúť z hlavy šatku alebo ju inak fyzicky napadnúť alebo ju chcel iba upozorniť, i keď nevhodným spôsobom, aby nenesla šatku. Taktiež je z ich výpovedí zrejmé, že obvinený na poškodenú alebo svedkyňu nekričal, rozprával hlasitosťou primerane tak, aby ho počuli a nepoužíval žiadne vulgarizmy ani inak poškodenú verbálne nenapádal, iba požadoval, aby si poškodená dala šatku z hlavy dole, nakoľko na Slovensko šatky nepatria. Z uvedeného nemá krajský súd za preukázané, že obvinený sa dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že fyzicky alebo slovne napadol poškodenú. Takisto motív obvineného nemožno jednoznačne a bez pochybností označiť za osobitný motív spočívajúci v národnostnej, etnickej alebo rasovej nenávisti, nakoľko obvinený v prípravnom konaní vypovedal, že ju oslovil kvôli bezpečnostnej situácii, nakoľko z dôvodu teroristických útokov nepovažoval za vhodné, aby na zastávke stála žena so šatkou a nebolo žiadny relevantným spôsobom preukázané, že slovo „čierna“ použil obvinený v súvislosti s farbou pleti poškodenej a nie farbou jej šatky. V tomto smere senát krajského súdu konštatuje, že samosudkyňa okresného súdu riadne vyhodnotila všetky rozhodujúce okolnosti prípadu a prihliadla predovšetkým k vážnosti a intenzite slovných výrokov obvineného, ktoré adresoval poškodenej. Z vyššie uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že v prejednávacom prípade neboli naplnené formálne znaky trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože nebolo preukázané, že by sa obvinený Y. slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti voči poškodenej. Preto okresný súd správne postupoval, keď v zmysle § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na § 214 ods. 1 Tr. por. vec postúpil Okresnému úradu Bratislava na prejednanie, pretože skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Nakoľko napadnuté uznesenie je v plne v súlade so zákonom a s ohľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť Okresnej prokuratúry Bratislava IV zamietnuť ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.